

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Peaceful alternatives to asymmetric conflict

Reddmann, L.H.

Citation

Reddmann, L. H. (2024, January 23). *Peaceful alternatives to asymmetric conflict*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3714313>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3714313>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Samenvatting

Conflict is een fundamenteel aspect van de menselijke samenleving en bepaalt de trajecten van individuen, groepen en naties. Binnen groepen kan conflict de sociale hiërarchie verstoren en herordenen, inkomensongelijkheid oplossen of aanwakkeren, en bestaande sociale normen omverwerpen. Tussen groepen, conflict vormt populaties, beïnvloedt het de vorming van groepsidentiteiten, en kan het leiden tot langdurige grieven tussen volkeren. Echter, niet alle conflicten vinden plaats tussen gelijke partijen. Conflict ontstaat vaak wanneer de ene partij iets wil dat de andere probeert te voorkomen, zoals een militaire invasie tussen twee landen of een vijandige overname in de zakenwereld. Hoewel eerder onderzoek veel inzicht heeft gegeven in de dynamiek van dergelijke asymmetrische conflicten, blijft de vraag hoe we deze conflicten kunnen verminderen of oplossen, en specifiek, hoe we de aanvallende partij kunnen weerhouden van agressie? Dit proefschrift beoogt deze vraag te beantwoorden in drie empirische hoofdstukken, gebruikmakend van zowel economische theorie als experimentele spellen.

Hoofdstuk 2 gaat in op een van de strategieën die een verdedigende partij kan gebruiken wanneer ze geconfronteerd worden met agressie. Een defender kan niet alleen kiezen om te vechten of te vluchten bij confrontatie door een attacker, maar ook proberen de agressieve partij te "appease" door een vrijwillige overdracht van middelen. Historische voorbeelden, zoals de mislukte appeasement van Nazi-Duitsland door Groot-Brittannië of het succesvolle tribuutsysteem van China, benadrukken het risico van uitbuiting van dergelijke appeasementstrategieën, maar ook hun potentieel om relaties te stabiliseren. Door middel van twee experimenten onderzoek ik of defenders zouden kiezen voor het overdragen van middelen als een gebaar van appeasement en of dergelijke overdrachten agressie effectief verminderen. De eerste studie vergelijkt de attacker-defender contests (AD-C), een model van asymmetrisch conflict, met een uitgebreide versie, de Transfer Attacker-Defender Contest

(TAD-C), die een extra stadium omvat waar defenders een deel van hun tegoed kunnen overdragen aan de attacker. De tweede studie gebruikt een strategy method van de TAD-C voor zowel attackers als defenders om de resultaten te repliceren en om het besluitvormingsproces van de participanten beter te begrijpen. Over het algemeen suggereren de resultaten dat asymmetrisch conflict inderdaad kan worden verlicht door de verdedigende partij de optie te bieden om een deel van hun middelen over te dragen aan de attacker. De resultaten van het eerste experiment waren echter gemengd: een deel van attackers buitte overdrachten uit door de defender aan te vallen. Experiment 2 toont aan dat dit gedrag deels wordt gemodereerd door social value orientation.

Hoofdstuk 3 onderzoekt de potentie van economische productie kansen als een middel om asymmetrisch conflict en agressie te verminderen. Voortbouwend op theorieën van politieke economie en eerder onderzoek naar conflict, stelt dit hoofdstuk dat het bieden van alternatieve mogelijkheden voor het genereren van rijkdom pogingen tot agressie en het daaruit voortvloeiende conflict kan ontmoedigen. Hoofdstuk 3 biedt zowel een spel-theoretische analyse als een experiment om dit idee te toetsen. Voor beide vergelijk ik de AD-C met een uitgebreide versie, de Production Attacker-Defender Contest (PAD-C). In de PAD-C hebben spelers de optie om een deel van hun middelen te investeren in productie om een uitbetaling te bewerkstelligen. Om succesvol te zijn met een productie-investering, moet een speler een "production threshold" halen of overschrijden. De spel-theoretische analyse suggereert dat de mate waarin productie gemakkelijk kan worden bewerkstelligd een cruciale rol speelt in het bepalen van de niveaus van agressie en de verdeling van rijkdom: wanneer drempels relatief laag (hoog) zijn, is er een afname (toename) van agressie en verdediging, met als gevolg een minder (meer) ongelijke verdeling van rijkdom. Het gedragsexperiment bevestigt dat het bieden van kansen voor economische productie de intensiteit van attacker agressie en conflict inderdaad kan verminderen. Beide partijen blijven echter met hoge

frequentie investeren in conflict, en de aanhoudende noodzaak van defenders voor verdediging beperkt hun vermogen om in productie te investeren. Als gevolg daarvan nemen rijkdomsverschillen toe in het voordeel van attackers.

Hoofdstuk 4 onderzoekt de dynamiek van groepssamenwerking en -conflict onder voorwaarden van carrying-capacity stress. Om zichzelf en hun leden te ondersteunen en in stand te houden, moeten groepen samenwerken aan club goods om voedsel, goederen of diensten te produceren (zoals gezondheidszorg en onderwijs). Daarentegen kunnen groepen ook samenwerken aan het aanvallen en toe-eigenen van middelen van andere groepen of, als ze het doelwit zijn van dergelijke agressie, aan het verdedigen van zichzelf. Carrying-capacity stress ontstaat wanneer de collectieve behoeften van een groep de beschikbare middelen overstijgen of wanneer de opbrengsten van gedeelde middelen onvoorspelbaar worden. In Hoofdstuk 4 onderzoek ik of en hoe carrying-capacity stress in de vorm van onzekerheid rond de vreedzame productie van middelen via een club good gerelateerd is aan het ontstaan van agressie tegen buitenstaanders en conflicten tussen groepen. Via een experimenteel model konden deelnemers in groepen van drie bijdragen aan een lokaal club good of deelnemen aan een conflict met een andere groep. Om carrying-capacity stress te manipuleren, werd het groepsvoordeel van club good levering ofwel voorspelbaar of onvoorspelbaar gemaakt. De resultaten tonen aan dat onder onvoorspelbare condities attackers hun bijdragen aan het club good verminderen en hun agressie tegen buitenstaanders verhogen. Deze agressieve strategie is echter niet voordelig, omdat het leidt tot mislukte toe-eigeningspogingen en de inkomsten voor zowel attackers als defenders vermindert. Over het geheel genomen benadrukt dit hoofdstuk het belang van stabiele, voorspelbare opbrengsten uit gedeelde middelen bij het voorkomen van verspillend conflict en het bevorderen van algemeen welzijn.

Over het geheel genomen levert dit proefschrift een belangrijke bijdrage aan de bestaande literatuur over (asymmetrisch) conflict, en helpt het de vraag te beantwoorden hoe

dergelijk conflict kan worden verminderd en hoe een aanvallende partij kan worden ontmoedigd tot agressie. In de loop van drie hoofdstukken, vind ik dat 1) zowel attackers als defenders vreedzame alternatieven voor het genereren van rijkdom benutten wanneer beschikbaar, 2) dit vermindert conflict en attacker agressie, maar roeit dit niet volledig uit, 3) beide partijen profiteren van de vermindering van conflict, echter, 4) vanwege de consistente kosten die gepaard gaan met het verdedigen tegen de dreiging van een aanval, profiteren attackers onevenredig veel van vreedzame alternatieven in vergelijking met defenders.